

Erhvervsmuligheder for Grønlænderne. Jeg skal i Dag tillade mig at tale om Beskatningsforholdene, som ere berørte af den ærede Ordfører, mod hvis Fremstilling det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) gjorde en Række Indvendinger. Dette ærede Medlem stillede sig paa det Standpunkt: Naar Staten har afkøbt Grønlænderne deres Varer, ere disse Statens, Varerne tilhøre Statskassen, og Grønlænderne have faaet, hvad der tilkommer dem. Ydes der yderligere noget til Grønlænderne, er det Statskassen, der yder det som Tillæg. Saadan omtrent var det ærede Medlems Betragtning. Jeg kan nu ikke gaa ind paa den Betragtningmaade, ikke en Gang i al Almindelighed. Jeg indrømmer ikke, at det kan slaas fast, at naar man en Gang har købt Arbejdsprodukter, det være sig af Naturfolk eller af andre Arbejdere, er det dermed givet, at disse have faaet, hvad der tilkommer dem, men navnlig kan jeg ikke gaa ind paa denne Betragtningmaade, naar der er Tale om et Naturfolk, som kommer i Forbindelse med den europæiske Civilisation. Denne Betragtningmaade fører nemlig til, at man, hvad ogsaa den ærede Ordfører nævnte Eksempler paa, køber værdifulde Ting deroppe — jeg husker i Øjeblikket ikke, hvad det var for Genstande, den ærede Ordfører nævnedes — for et Søm eller lignende, hvis virkelige Værdi de vedkommende Naturmennesker ikke forstaa at vurdere. Eller for at nævne Forhold overfor andre Naturfolk, at man af Negrene køber en Elefanttand for en Flaske Brændevin. Handelen har fundet Sted, siger man, og den vedkommende har faaet, hvad han i Øjeblikket mener er Vederlag for det, han har leveret. Men at han er bleven bedraget, er ganske givet. Den Slags Ting fører det ærede Medlems Betragtningmaade til.

Saaledes er det vel ikke med Hensyn til den grønlandske Handels Stilling overfor Grønlænderne, men Forholdet er dog det, at Grønlænderne ere tvungne til at sælge til Handelen og ikke maa sælge til andre. De ere tvungne til for deres Varer at tage mod de Priser, Handelen dikterer, og de ere endvidere tvungne til at købe de Fornødenheder, de maa anskaffe ud over, hvad de selv kunne sørge for, hos Han-

delen til de Priser, denne bestemmer. De ere altsaa under Tvangsforhold, og saa kan man ikke sige saadan i Almindelighed, at naar de have faaet Betaling for deres Varer, have de faaet, hvad de skulle have, og dermed Basta, alt, hvad der kommer ind, er Statens, og ydes der noget til Grønlænderne ud over denne Sum, er det Staten, der giver Grønlænderne det. Nej, der er, som den ærede Ordfører sagde, omtrent 2,000 Erhververe i Grønland, og disse have betalt alt vedrørende Grønlands Administration og tillige skaffet et kontant Overskud paa $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Der er ingen anden Kilde til disse Midler end Grønlændernes Virksomhed. Jeg deler ganske den Betragtning, at disse Penge burde komme Grønlænderne til gode, de burde ikke ligge i Statskassen, men anvendes til Grønlændernes Fordel. Men Billedet er ikke fuldstændigt dermed. Efterser man nemlig den grønlandske Handels Budget, vil man finde, at Grønlænderne udrede en hel Del Udgifter, som ikke vedkomme dem i mindste Maade eller i alt Fald ikke burde afholdes af dem. Jeg vil saaledes nævne Pensioner til den grønlandske Handels og Statens Embedsmænd. Lad være, at man lønner Embedsmændene af Grønlændernes Penge, saa længe de ere i Virksomhed deroppe, lad være, at man ansætter Embedsmænd i saa stor Udstrækning, at man maaske kunde spare en Del og derved kunde ned sætte de Summer, som gaa med til Bestyrelsesudgifter for Grønlænderne, men naar Embedsmændene ere afskedigede og skulle pensioneres, forekommer det mig, at Statskassen kunde paatage sig denne Byrde og ikke behøvede at lægge den over paa Grønlænderne. Det drejer sig paa sidste Budget om 36,000 Kr.

Der er endvidere Udgifterne til den grønlandske Mission. Naturligvis kan man sige, at dennes Virksomhed udfoldes for Grønlændernes Skyld, men det er dog en Grundsætning, at den danske Folkekirke støttes af Staten. Vi have paa hver eneste Finanslov Udgifter snart i den ene, snart i den anden Egn af Landet til Kirker, Præsteembeder og forskelligt andet af den Art. Man behøver ikke at lede længe paa Finansloven for at finde Udgiftsposter, som Statskassen udreder til Fordel for